

RECENSIE

Verpletterend circus

Gebeurtenis: Flip FabriQue, theatercircus **Programma:** Attrape-moi **Regie:** Olivier Normand **Decor:** Elyane Martele **Gezien:** 3/5 Stadsschouwburg Groningen **Publiek:** 360 (vol) **Bijzonderheid:** tweede en derde balkon dicht ivm zichtlijnen **Nog te zien:** vanavond Drachten, 20/5 Leeuwarden

★★★★

Pak me dan, als je kan. Anders gezegd: vang mij op. *Attrape-moi* is het Franse motto van een voorstelling van Canadees fabricaat, op tour met 14 voorstellingen in ons land en 2 in België. Canadees van origine? Canada is de bakermat van circusachtige showproducties in de slipstream van het gelikte Cirque du Soleil, Cirque Eloise en andere namen. De klassieke ingrediënten van Flip FabriQue stammen onmiskenbaar uit de wereld van het circus. Toch is er meer aan de hand. Het totale programma is op en top theater met een kop en een staart in de vorm van het meeslepende verhaal over een bont groepje avonturiers. Vijf mannen en een vrouw.

Zij gaan hartstochtelijk voor de ultieme graad van perfectie en originaliteit. Kennelijk, omdat ze alles wat 'lastig' is als uitdagend interpreteren. Daar houd je vijf spannende kwartieren aan over met elementen van grote schoonheid. Het resultaat: een geraffineerde, vloeiende koppeling van wonderbaarlijke, gevarieerde acts, zelfs met de

expressie in zang en beweging. Zo is er een fabelachtig stuk jongleren met ballen en knotsen in samenhang met playback op stemmen die van enkele meters verderop komen... In feite kunnen ze maken wat ze willen qua sprongkracht en halsbrekende acrobatiek zonder vangnet. Verder vliegen er kabels in het rond en beleef je de gekste effecten met klapwiekende tuinstoeltjes, ijslolly's, diabolo's en slaapzakken. Daarin gooien ze in ondenkbare combinaties het geijkte nummertjesrecept van het circus helemaal aan de kant. Nog iets. Een spreekstalmeester is er niet bij. Neem van me aan dat je hem geen moment mist.

Laten we het toch even over die vrouw hebben. Jade heet ze. Niet bepaald een glamourmeisje. Stoer, buigzaam, beresterk en enorm op dreef in de razende beklimming van een paal. Formidabel in de weer ook, met zes welluidend klaterende, metalen ringen. Als ensemble zijn ze aan elkaar gewaagd: rivalen, die de indruk hoog houden dat ze bezig zijn collega's te overtreffen in timing en afwerking. Een vondst – en tegelijk een richtvlak tegen de achterwand van het decor – is een metershoge muur met raampjes. Daar zetten ze in de grande finale een reusachtige trampoline tegenaan. Wat daarmee gebeurt is ronduit verpletterend.

JACQUES J. D'ANCONA